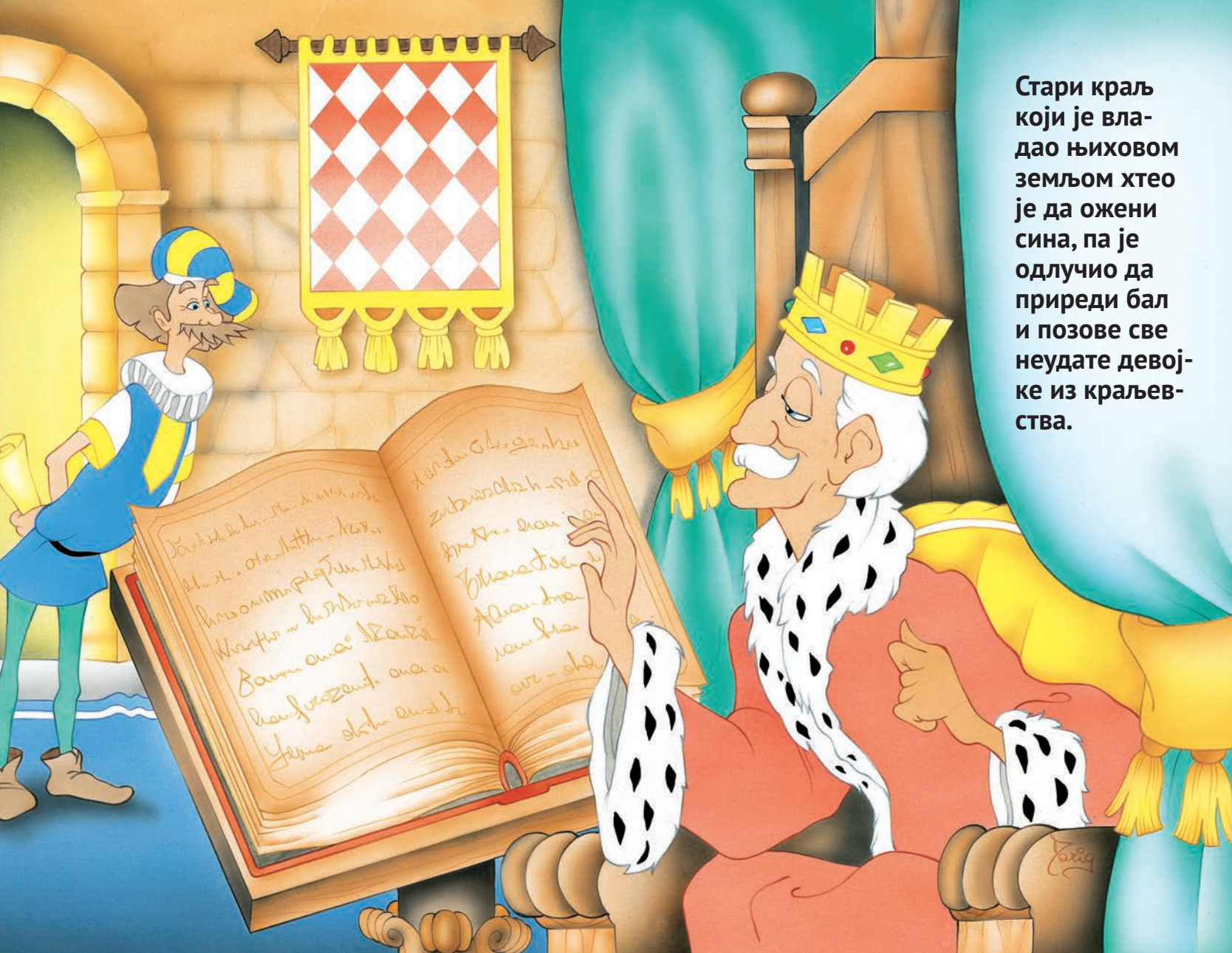

Била једном једна лепа и мила девојка коју нису волеле зла маћеха и њене две кћери. Увек је била обучена у дроњке прљаве од пепела, па су је назвали Пепељуга.

Стари краљ
који је вла-
дао њиховом
земљом хтео
је да ожени
сина, па је
одлучио да
приреди бал
и позове све
неудате девој-
ке из краљев-
ства.

Маћеха и њене
кћери су се спреми-
ле, обукле најлепше
хаљине и отишле
на бал, у краљевски
дворац.

Тужна што и она није на
балу, Пепељуга се повукла на
таван, у свој бедни собичак.
И док је горко плакала, пред
њом искрсну добра вила која
јој рече: „Не плачи, девојко!
И ти ћеш ићи на бал!“

Следећег трена вила претвори тикву у раскошне кочије, а беле мишеве у расне беле коње. Пепељугине рите постадоше прекрасна балска хаљина, а на ногама јој заблисташе кристалне ципелице. Тада добра вила рече: „Крени на бал, само пази да се вратиш кући пре поноћи, јер тада ће сва чаролија нестати.“

